

אַבְדָּנוֹת

הס"ד, אדיון קפ"ה

פרשת תזריע-מצרע

לשפתנו שפת

עָרְלָתוֹ, דְּהֵינּוּ חוֹבָה לֹא תִהְיֶה רַק בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי דוֹקָא, לֹא לְהַקְדִּים וְלֹא לְאַחַר. וְכִי תִיקָא מַה טַּעַם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי דוֹקָא, לְזַה אָמַר 'שְׁבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אָמוֹ, דְּהֵינּוּ דְבִשְׁבַעַת יָמִים אָמוֹ טַמְאָה טַמְאָה חֲמוּרָה וְאִם הֵיטָה הַמִּילָה בְּתוֹךְ שְׁבַעָה הוּי כָּל הָעוֹלָם שְׂמַחִים וְאָבִיו וְאָמוֹ עֲצָבִים, לְפִיכָךְ שְׁבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אָמוֹ דְּהֵינּוּ מְעַרְבַּ מְצַד אָמוֹ, וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שֵׁישׁ שְׂמַחָה גַם לְאָבִיו וְאָמוֹ, אִז תַּתְּנוּ לִי, דְּהֵינּוּ תִקְרִיבֶיהוּ לְקַרְבַּן הַמִּילָה.

וּמוֹסִיף וּמְזַהֵיר עַל מְצוֹת הַמִּילָה שִׁיְהִיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂמַחִים בְּהַ זְרִיזִים לְמִיקְמָה, שֶׁהֵרִי דָבַר גְּדוֹל נַעֲשֶׂה בַּיּוֹם הַמִּילָה לְפִי שְׁבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁהוּא יוֹם הַמִּילָה קָרָא מַטְּהָ שֶׁהוּא מַט"ט שַׁר הַפְּנִיָּם, וּמַטְּהָ נָמִי כְּמַשְׁמַעוֹ דְּהֵינּוּ שְׁנִיָּהֶם מַט"ט וּמַטְּהָ קוֹרְאִים בַּיּוֹם הַמִּילָה וּמְזַמְנִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו הוּא מִיכָאֵל וְהַמְלָאכִים שְׂתַחַת מְמַשְׁלָתוֹ, וְגַם כֵּן אַהֲרֹן וּבְנָיו כְּמַשְׁמַעוֹ, וּלְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם אָבוֹת הָעוֹלָם וְגַם כֵּן זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמַשְׁמַעוֹ, וְכָל הַקְּרִיָּה וְהַזְמָן הַזֶּה כְּדִי לְלַמַּד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל, וְכִיּוֹן דְּהֵינּוּ הוּא, הוּוּ זְהִירִין בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרַת תִּהְיֶה לָכֶם, דְּהֵינּוּ תִהְיֶה עֲצוּרִים וּמְזַמְנִים בְּמַקוֹם הַמִּילָה וְלֹא תִלְכוּ אָנָּה וְאָנָּה, עַד שֶׁתִּשְׁמַעוּ מְצוֹת הַמִּילָה. אִי נָמִי עֲצָרַת לְשׁוֹן יוֹם טוֹב כְּמַשְׁמַעוֹ, רוֹמֵז עַל אָבִי הַבֵּן וְעַל הַסַּנְדֵּק וְעַל הַמַּוְהֵל שֶׁהוּא יו"ט שְׁלֵהֶם, זֹאת וְעוֹד בַּיּוֹם הַמִּילָה נִסְלַח עוֹן כָּל הַנְּמַצָּאִים שָׁם, וְזֶה הוּא בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁלַּח אֶת הָעָם וּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמַחִים וְטוֹבֵי לֵב דְּאִין שְׂמַחָה וְטוֹב לֵב כְּסַלִּיחַת הָעוֹן, לָכֵן יִהְיֶה אָדָם זְרִיז וְזַהֵיר בְּמְצוֹת הַמִּילָה.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

יודע שנחן בכח סגלי כזה שברכתו מתקיימת (ראש גולת אריאל ח"א עמוד כה).

יְהִי אָדָם זְרִיז וְזַהֵיר בְּמְצוֹת הַמִּילָה
כְּתַב הַרְה"ק מְרַנָּא ה'אָבִיר יַעֲקֹב זִיע"א בְּסִפְר 'גַּנְזֵי הַמִּלָּךְ' (לִיקוּטֵי שׁוֹשְׁבֵינִים): אָפְשֵׁר לְרַמֵּז דְּבַיּוֹם הַמִּילָה הוּי מְחִילַת עוֹן לְכָל הַנְּמַצָּאִים שָׁם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל. וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ 'וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי ה'", 'לְמוֹדֵי גִימְטְרִיא הַמִּילָה', כְּמוֹ שְׂכַתְּבֵנּוּ, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁבְנִיךְ מְקַיְמִים מְצוֹת הַמִּילָה בְּזֶה 'וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךְ' דְּהֵינּוּ דְנִסְלַח עוֹנָם וְאִין שְׁלוֹם גְּדוֹל מְזַה.

ועל פי זה יפרשו פסוקים הנזכר בהם 'ביום השמיני', ואלה הם: 'וביום השמיני ימול בשר ערלתו', 'שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי', 'ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל', 'ביום השמיני עצרת תהיה לכם', 'ביום השמיני שלח את העם וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב'.

וכך פרוש המסורה הזאת: הנה מצינו אמרו רז"ל, מה טעם נתנה מילה לשמיני כדי שלא יהיו כל העולם שמחים ואביו ואמו עצבים. עוד מצינו בדברי הראשונים ז"ל דחננוך הוא מט"ט ולא נמול בתחלה לשמונה וחזר ובא במט"ה ונמול לח'. והובא במדרש רמז על זה, וז"ל ראו אבותי של משה תארו דומה למלאך אלהים ומלו אותו לשמונה ולפיכך משה ר"ת מט"ט שר הפנים. ובהכרח לפי זה כל יום המילה מט"ט עם משה רבנו ע"ה מלמדים זכות על ישראל ומבטלים מעליהם כל גזרות קשות ורעות. עוד ביום המילה אבי הבן והסנדק והמוהל הוי כיום טוב שלכם. עוד ביום המילה נסלח עון כל הנמצאים שם.

וזהו הפרוש 'וביום השמיני ימול בשר

מכר כלי מטתו לכבוד הברית מילה
וביום השמיני ימול בשר ערלתו (יב, ג).

באחד הימים, בילדותו של הרה"ק ה'אמרי אמת' מגור זיע"א, פנה אביו הרה"ק ה'שפת אמת' זיע"א, אל שארו הצדיק רבי פינטו ש מפילץ זיע"א, ובקש שיקחהו ביחד עם אחיו הקטן ממנו, רבי משה בצלאל, אל יהודי פלוני בוורשה, ונקב בשמו, שיברך אותם.

עשה רבי פינטו ש כפי שנתבקש, ויצא עם הילדים לוורשה. כאן חפש אחרי היהודי, שחשב אותו בלבו לצדיק מפרסם וידוע לכל, אך רק לאחר חקירות ודרישות הרבה גלה אותו, והנה לגדל פליאתו נראה היה האיש כאחד מפשוטי עם, טפוס המוני ביותר. כשהביא לפניו את הילדים וישטח את בקשתו, התרשם רבי פינטו ש שהלה אינו מבין כלל מה הוא רוצה ממנו. אעפ"כ מלא שליחותו ויאמר אליו: אף שאינך יודע מאומה תואיל נא לברך אותם כבקשת אביהם הרבי מגור. עשה היהודי כחפצו והרעיף ברכות על ראשם.

ויהי בצאתם מעל פניו, עדין חוכך היה רבי פינטו ש ומשתאה לדעת מי האיש ומה מעשיו, אולי זה אחד מל"ו צדיקים נסתרים. אולם בשיבו לגור, סח לו השפת אמת דבר פלא: אכן איש פשוט הנהו ביותר, אלא פעם אחת כשנמול בנו לא היתה בידו אף פרוטה לצרכי סעודת הברית ומכר את כלי מטתו להכין סעודת מצוה בכסף שקבל. אחר כך נשאר בעירם ובחטר כל. עשה הדבר רשם גדול בשמים, וכי וזוטרנא, איש פשוט כמוהו יעשה פזארה. ממנו וגמרו לתן שכרו גם בעולם הזה שכל ברכה היוצאת מפיו לא תשוב ריקם, והוא עצמו בכלל אינו

חידון אבדנות - נושא פרסים איזו מכה מעשר מכות מצרים מופיעה בפרשה זו (תזריע)?

פתרון החידה - פרשת יתרו:

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגיליונות הבאים

ש. איזה פסוק בפרשה זו מכיל את המילה "לא" ארבע פעמים?
ת. המצוות "לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, לא תענה ברעך עד שקר" כותבות כולן בפסוק אחד (שמות כ, יב).

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

פרשת יתרו:
ה' חיים אלפסי ממודיעין עילית.

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.
בראש הדף לציון "עבור חידון לנוער".

